మొదటి యూనిట్

5. అద్భుతమైన సెలవులు

(ఉపవాచకం)

అవి శీతాకాలపు సెలవురోజులు. సుశీల్, సునీత, సాగర్‌లకు చాలా విసుగ్గా ఉంది. ఇంట్లోనే ఉంటూ కలసి ఆడుకోటం తప్ప వేరే పనేదీ లేదు. ఏ మాత్రం సాహసోపేతంగా గానీ, ఉత్సాహంగా గానీ లేని పని అది. వాళ్ళ స్నేహితులు చాలామంది వాళ్ళ అమ్మానాన్నలతో బంధువుల ఊళ్ళకు వెళ్ళారు. ఈసారి వీళ్ళ నాన్నకు చాలా పని ఉండటంవల్ల ఇదివరకటిలా కొత్త ప్రదేశాలు చూసేందుకు వెళ్ళలేకపోయారు.

తలగడలతో కొట్టుకుంటూ, ఇంట్లో పరుగులు పెడుతూ ఉంటే, వాళ్ళ పిన్ని సావిత్రి, “ఏమిటిది? వెళ్ళండి. పనికి అడ్డురాకండి”, అంది.

“అబ్బా ఇంకేం చేయాలి మేము?”

వాళ్ళ విసుగును లెక్కపెట్టకుండా ,“ ఈ దిండు తొడుగులూ, కుషన్లూ, పాడుచేయకండి, మీలాంటి పిల్లలు ఆడాల్సిన ఆట కాదిది,” అని గట్టిగా చెప్పింది సావిత్రి పిన్ని.

విసుగ్గా, గట్టిగా “మరి మేమేం చెయ్యాలి?” అన్నాడు సుశీల్.

“బయటికెళ్ళి ఆడుకోగూడదూ?” అంటూ ఆమె సలహా ఇచ్చింది.

“మూడు రోజులుగా అదే కదా చేస్తున్నాం. నాకు చాలా విసుగ్గా ఉంది. కొత్తగాను, ఉత్సాహంగాను లేనే లేదు,” అన్నాడు సాగర్.

© SCERT not to be republished

"ఏం చేయటానికీ తోచకపోతే వంటింట్లో నాకు సాయంచేయండి. కొత్త వంటకాలు తయారుచేద్దాం," అంది సావిత్రి పిన్ని.

"ఈ ఆలోచన మాకేం నచ్చలేదు," సుశీల్, సాగర్ కలిసి అన్నారొకేసారి. " పద, బయటికెళ్ళి ఆడుకుందాం," అనుకుంటూ ఇద్దరూ బయల్దేరారు.

వాళ్ళ వెనకే సునీత వెళ్తుంటే, "నా చిన్ని సునీతా! నువ్విక్కడే ఉండి నాకు సాయం చెయ్యాలి," అంది సావిత్రి పిన్ని.

"సారీ, పిన్నీ," అంటూ, సునీత బయటికి పరుగులు పెట్టింది. లేకపోతే ఆవిడ బలవంతంమీద ఈ పూట వంటింటి పనులన్నీ తనొక్కతే చేయాల్సి వస్తుందేమోనని భయం వేసింది ఆమెకు.

పిల్లలందరూ ఇంట్లోంచి బయటికి వచ్చి లాన్‌లో గడ్డిని కోస్తున్న తోటమాలి దగ్గరికి వెళ్ళారు. అతను "ఏమిటి సుశీల్ బాబూ! తోటపనిలో మెలుకువలు నేర్చుకుంటావా?" అని అడిగాడు సుశీల్‌ని.

"అది కాదు తాతా," బాధగా అన్నాడు సుశీల్. "మాకందరికీ సెలవులిప్పుడు. ఏం చేయాలో ఎవరికీ తోచడంలేదు."

"చక్కటి పూలు కోసి మంచి పూలగుత్తి మీ అమ్మగారికి ఇవ్వండి. ఆమె తప్పకుండా సంతోషిస్తారు."

"ప్చ్... ఇంకేం చేద్దాం? కొన్ని పూలు కోసి చక్కటి పూలగుత్తి తయారుచేద్దాం పదండి," అన్నాడు సుశీల్.

రోజాపూలు చాలా బాగున్నాయి. చేమంతి పువ్వులూ తాజాగా అందంగా ఉన్నాయి. తోట వందలకొద్దీ పూలతో కళకళలాడుతూ ఉంది. వాటిలో వేటిని కొయ్యాలో, మొగ్గలుగా ఉన్న కారణంగా వేటిని కొయ్యగూడదో తోటమాలి తాతయ్య చెప్పాడు. చక్కటి పూలగుత్తి తయారైంది. "దీన్ని చూసి సంతోషించేవాళ్ళుండే చోటికి తీసుకు వెళ్ళి ఇద్దాం! సరేనా?" అన్నాడు సాగర్.

"ఎక్కడికి?" సుశీల్ అడిగాడు.

"ముసలివాళ్ళంతా ఉండే వృద్ధాశ్రమం గుర్తుందా నీకు? ఒంటరిగా, చేసేందుకేమీ లేకుండా ఉంటారు పాపం. వాళ్ళు దీన్ని తప్పకుండా ఇష్టపడతారు. నాకు తెలుసు"

సుశీల్‌కు, సునీతకు కూడా ఈ ఆలోచన నచ్చింది. "మనకు ఉత్సాహంగా లేకపోయినా, కనీసం అది లేనివాళ్ళకు, ఉత్సాహాన్ని ఇచ్చేందుకు ఇలాంటి పనులు చెయ్యాలి," అన్నారిద్దరూ.

"ఐతే, ఒకటి సరిపోదేమో, మరికొన్ని పూలు కోసి ఇంకొన్ని పూలగుత్తులు చేస్తే బాగుంటుంది కదా!" అనుకొని ముగ్గురూ కలిసి మరికొన్ని పూలగుత్తులు తయారుచేసుకొని, పది నిముషాల నడక దూరంలో ఉన్న వృద్ధాశ్రమానికి వెళ్ళారు.

© NCERT not to be republished

ఆశ్రమంలో ఉన్న వృద్ధులను గురించి చిన్నపిల్లలు తీసుకుంటున్న శ్రద్ధకు వాళ్ళ ముఖాల్లో సంతోషం కనిపించింది. పిల్లలకు వాళ్ళందరూ కృతజ్ఞతలు చెప్పారు. వీళ్ళు ముగ్గురూ అక్కడే వాళ్ళతో పాటు కూర్చుని కబుర్లు చెప్పారు. వాళ్ళలో కొంతమంది మాట్లాడకుండా కూర్చుని ఉన్నారు. మరి కొంతమంది తమ బాధను దాచుకునేందుకు వాళ్ళతో మాట్లాడుతూ, పిల్లలెక్కడుంటున్నారో, ఎక్కడ చదువుకుంటున్నారో అడిగి తెలుసుకున్నారు. చివరికి ఆశ్రమంలో భోజనానికి ఉండిపొమ్మని వాళ్ళు పిల్లలను బలవంతపెట్టారు. కానీ, సుశీల్ వినయంగా, "ఇంట్లో మా అమ్మ మాకోసం ఎదురు చూస్తూంటుం"దని చెప్పాడు.

రెండు రోజుల తరవాత పిల్లలు మరికొన్ని పూలు పట్టుకొని అక్కడికి వెళ్ళారు. మళ్ళీ వాళ్ళతో కబుర్లు. 'రోజంతా ఏం చేస్తూ ఉంటా' రని వాళ్ళను సుశీల్ అడిగాడు, మాటలమధ్య. "ఏముంది? కాస్సేపు కూర్చుంటాం. కొద్దిసేపు దైవప్రార్థన చేసుకుంటాం. కాస్సేపు మాట్లాడుకుంటాం. భోంచేస్తాం. పడుకుంటాం. ఈ వయసులో ఇంతకన్నా ఏం చేయగలం?" అన్నారు వాళ్ళలో ఒకతను.

"అంటే కాలక్షేపానికి ఇక్కడేం లేదన్నమాట. కనీసం టీ.వీ. కూడా?" సాగర్ ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు.

ఒక పెద్దాయన దగ్గుతూ అన్నాడు "ఇదివరకొక బ్లాక్ అండ్ వైట్ టీ.వీ. ఉండేది. అది చెడిపోయి మరమ్మతుకు వెళ్ళింది. మళ్ళీ వెనక్కి రాలేదు. వార్తాపత్రికలు, వారపత్రికలు వస్తుంటాయి. అప్పుడప్పుడు అవి చదువుకుంటాం."

పిల్లలకు చాలా బాధ కలిగింది. సిగ్గువేసింది కూడా. తమకైతే అన్నీ ఉన్నాయి. అయినా ఎప్పుడూ ఏదో ఒకదానికి గొడవే. ఇంటికి వెళ్ళిన తరువాత వృద్ధాశ్రమాన్ని గురించీ, అక్కడుండేవాళ్ళను గురించీ, కాలక్షేపం కోసం వాళ్ళకేమీ లేకపోవటం గురించే చర్చ జరిగింది.

"వాళ్ళకోసం ఒక టీ.వీ. కానీ, రేడియో కానీ కొని ఇస్తే బాగుంటుంది," అన్నాడు సాగర్. "మనం దాచుకున్న డబ్బులన్నీ పెట్టినా, అలాంటిది ఏదీ కొనలేం" అంది సునీత.

"మనం చేయగలిగిందల్లా మన డబ్బులతో ఓ సినిమాకో, మరోదానికో కొన్ని టికెట్లు కొనివ్వగలం అంతే!"

"సినిమా... టికెట్స్..." సుశీల్ తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. ఒక్కసారి గట్టిగా "అంతే!" అంటూ అరిచాడు.

సునీత, సాగర్ ఒక్కసారే అడిగారు "ఏమనుకుంటున్నావ్ మనసులో నువ్వు?" అని. సుశీల్ మెరిసే కళ్ళతో అన్నాడు "మీకూ తెలుసుగా! మన స్కూలు నాటకాల్లో నటించిన అనుభవం మన ముగ్గురికీ బాగావుంది. మనం వాళ్ళకోసం ఉచితంగా ఓ ప్రదర్శన ఇస్తే కనీసం వాళ్ళను ఆనందపరచి నట్టవుతుందిగా?"

సాగర్ సరేనన్నాడు. కానీ సునీతకు ఈ ఆలోచన నచ్చలేదు. "కేవలం ముగ్గురితోనే ప్రదర్శన ఏమంత బాగుండదు. తప్పనిసరిగా యింకా కొంతమంది కావాలిగా మరి ఇదంతా మనవల్లవుతుందా అని?"

"తోటమాలి తాతయ్య, సావిత్రి పిన్ని స్టేజీకి వెనక మనకు తప్పకుండా సాయంచేస్తారు. నాకు తెలుసు!" అన్నాడు సాగర్. "స్కూల్లో నితిన్ అని నాకో స్నేహితుడున్నాడు. మీకు గుర్తుంది కదా. నితిన్ ఈ నాటకంలో పాల్గొంటాడు. ఇంకా కొంతమందిని తీసుకొని వస్తాడు కదా."

సునీత ఒప్పుకొంటూ ఇలా అంది. "మనం దీన్నొక ఛారిటీ షో లాగ చేస్తే బాగుంటుంది. కొన్ని టికెట్లు ఇరుగుపొరుగువాళ్ళకు అమ్ముదాం. ఇలా మనం జమచేసే డబ్బుతో కనీసం రేడియోసెట్టయినా కొని ఇవ్వవచ్చుగా!"

అంతే, వెంటనే సాగర్ నితిన్ ఇంటికి వెళ్ళాడు. మరో రెండు గంటలకల్లా సాగర్ నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ గర్వంగా ఇంటికొచ్చి నితిన్ సాయంత్రమే తన పిన్ని ఇద్దరు కూతుళ్ళతో పాటూ వాళ్ళింటికొస్తున్నాడని ప్రకటించాడు.

ఇంకా చేయవలసింది చాలాఉంది. "మరి టికెట్లెక్కడ ప్రింట్ చేద్దాం? " సునీత అడిగింది.

"ప్రింట్ చేయవలసిన పని లేదు. మనకు తెలిసినవాళ్ళనీ, ఇరుగుపొరుగువాళ్ళనీ, ప్రదర్శనకు రమ్మందాం. తమకు తోచిన విరాళం ఇమ్మని అడుగుదాం. అంతే!" సుశీల్ విడమరిచి చెప్పాడు.

"మరి ప్రదర్శనకు చోటు ఎక్కడుంది? "

"వృద్ధాశ్రమం ఉన్నది పెద్ద ఆవరణలో కదా! దాని పక్కనే ఆటస్థలముంది, అక్కడ."

ఈ ఆలోచన అందరికీ నచ్చింది. సాయంత్రం నితిన్, తన చెల్లెళ్ళు తమన్నా, వీణలతో కలిసి రాగానే, ఏ నాటకం వేయాలని చర్చించుకోడం మొదలుపెట్టారు. నితిన్ తెచ్చిన పుస్తకాల్లో వెతికి వెతికి 'గుశ్వం' అన్న హాస్యనాటకాన్ని ఎంపిక చేసుకున్నారు.

సుశీల్ ఆరోజు రాత్రీ, మరుసటి రోజు పగలంతాను కదలకుండా కూర్చుని నాటక సంభాషణలు రాశాడు. మిగతావాళ్లు ఇంటింటికీ వెళ్ళి వాళ్ళను ఆహ్వానించి విరాళాలు సేకరించారు. అలా వాళ్ళంతా కొంత మొత్తం పోగు చేయగలిగారు.

మూడో రోజున నాటక ప్రదర్శనకు రిహార్సల్సుమొదలయ్యాయి. స్కూల్లో నాటకాలు వేయటంలో మంచి అనుభవమున్న నితిన్ ఈ నాటకానికి దర్శకత్వం వహించాడు. ప్రదర్శనకు ముందు వారం రోజులు ఎలా గడిచి పోయాయో వాళ్లకే తెలియలేదు. ప్రతి రోజూ కనీసం మూడు గంటలు రిహార్సల్సు చేసేవాళ్ళు. తక్కిన రోజంతా స్టేజి ఎలా ఉండాలి, దుస్తులెలా ఉండాలి, ఇరుగుపొరుగువాళ్ళనెలా ఆహ్వానించాలి. ఇలాంటి విషయాలను గురించిన చర్చే.

© SCERT not to be republished

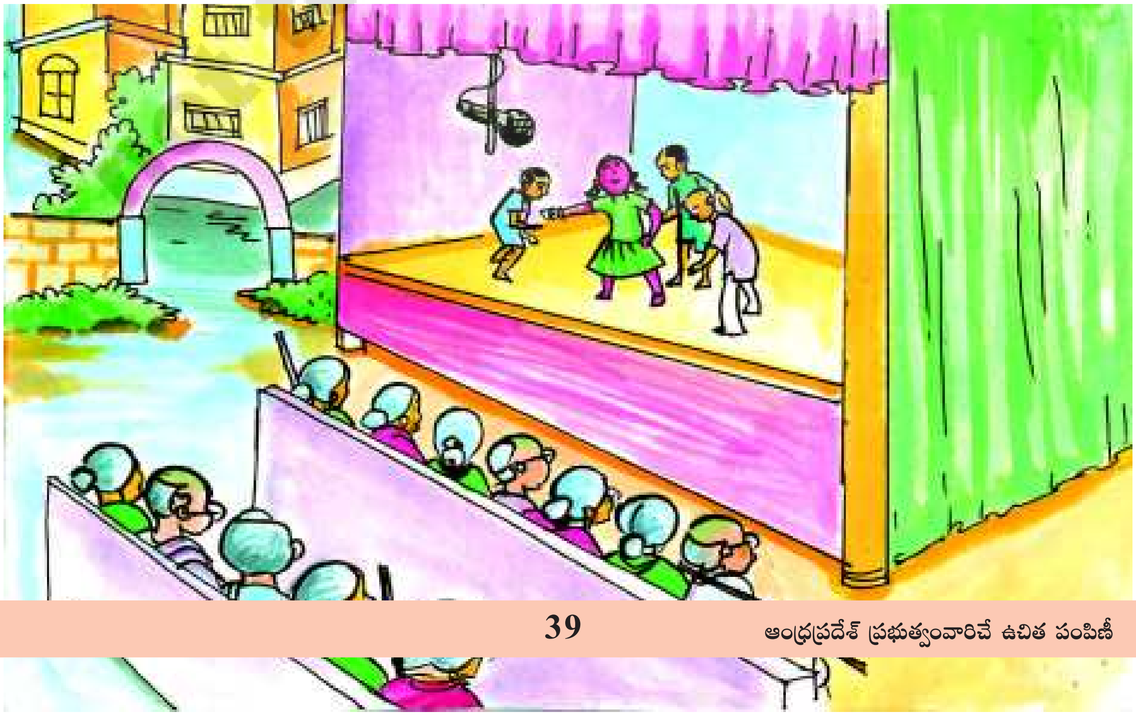

చివరికి ప్రదర్శన రోజు రానే వచ్చింది. అంతకు ముందురోజే వృద్ధాశ్రమం నిర్వహించే మేనేజరు దగ్గరి నుంచి అనుమతి తీసుకొనేందుకు వెళ్ళారు. ఆయన ఎంతో ఆనందంగా అంగీకరించారు. అక్కడి వృద్ధులకు ఆశ్చర్యం కలిగేలా ఒక్కరోజు ముందు మాత్రమే వాళ్ళ కోసం తాము వేస్తున్న నాటకాన్ని గురించి చెప్పారు. ప్రదర్శన రోజున పొద్దుటినుంచే పిల్లలు తమకోసం వేస్తున్న నాటకంకోసం ఆ ఆశ్రమంలోనివాళ్ళంతా ఎంతో ఉత్కంఠతో ఎదురు చూడసాగారు.

కర్రలు, కర్టెన్‌లతో వరండాలో స్టేజీ తయారు చేసుకున్న తరవాత ఎదురుగా వున్న ఆటస్థలంలో ప్రేక్షకుల కోసం బల్లలు, కుర్చీలు వంటివి వేయటం జరిగింది. వందమంది కూర్చునేందుకు వీలుగా ఆశ్రమంలోంచి కొన్ని, ఇరుగుపొరుగు ఇళ్ళలోంచి కొన్ని, తమ ఇళ్ళనుంచి కొన్ని కుర్చీలు సేకరించి తెచ్చారు.

ప్రదర్శన బ్రహ్మాండంగా జరిగింది. పిల్లలు అద్భుతంగా నటించారని అందరూ అభినందించారు. నాటకంలోని హాస్య సన్నివేశాల్లో అందరూ విరగబడి నవ్వుతూ ఆనందించారు.

నాటక ప్రదర్శన తరవాత తాము 800 రూపాయలు విరాళాల ద్వారా సేకరించామని, దానికి తాము పొదుపుచేసి దాచుకున్న డబ్బులు కలిపి రేడియోతో పాటు ఒక టేప్‌రికార్డర్ కూడా వృద్ధాశ్రమానికి కొని ఇవ్వగలుగుతున్నామని సుశీల్ ప్రకటించాడు. ఈ సెలవులను ఇలా పెద్దవాళ్ళ ఆనందంకోసం వినియోగించిన పిల్లలను చూసి వృద్ధులంతా చాలా ఆనందించారు. అందరినీ దీవించారు.

–మూలం: నేషనల్ బుక్ ట్రస్ట్, ఇండియా

©SCERT not to be republished

ఇవి చేయండి

1. అద్భుతమైన సెలవుల కథ ఎలా ఉంది? దీన్ని గురించి మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.
2. సెలవులలో సుశీల్, సునీత, సాగర్‌లు నాటకం వేశారు కదా! మరి మీరు సెలవులలో ఏమేం చేస్తారు?
3. సుశీల్, సాగర్, సునీత నాటకం వేసి, దాని ద్వారా డబ్బు పోగుచేసి వృద్ధులకు సహాయ పడ్డారుకదా! అట్లాగే ఏ ఏ మంచి పనులు ఎవరెవరికోసం చేయవచ్చు?
4. ఈ కథలో మీకు బాగా నచ్చిన సంఘటన ఏది ? ఎందుకు?
5. ఈ కథను మీ సొంతమాటల్లో రాయండి.
6. సుశీల్, సాగర్, సునీతల స్థానంలో మీరే ఉంటే, మీ మిత్రులతో కలసి వృద్ధాశ్రమానికి ఎలా సాయపడతారు? ఆలోచించి రాయండి?

ఏ ఋణమైనా తీర్చుకోవచ్చు కాని తల్లి ఋణం తీర్చుకోలేం – జ్యోతిరావ్ పూలే